

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 26. Philippus Regis Franciæ filius coronatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

Sæcul. XII. A.C. 1179. stamento aperiret, respondit: *Deus no-*
vit, mihi sub sole nec obolum superesse.

Ita Sabbato, die decima quarta Novembris, anno millesimo centesimo octogesimo primo mortuus, in Ecclesia Austiensi sepelitur, & nunc post annum obitus quadragesimum quartum, qui millesimus ducentessimus vigesimus quintus a reparata humani generis salute volebatur, ab Honorio Papa III. Sanctorum numero adscriptus, ipsa die qua animam egit, ab Ecclesia Catholica colitur.

Mart. Rom.
 14. Nov.

§. XXVI.

Philippus Regis Franciæ Filius coronatur.

Rigord. de gest. Philipp. **R**ex Franciæ, corpore infirmo, atque ætate ad senectutem vergente, prope modum enim sexagenarius erat, Parisiis, anno millesimo centesimo septuagesimo nono, Præsules omnes Principesque Regni sui ad Mauritii Episcopi Palatium convocavit; ubi solus Oratorium ingressus, preces ad Deum fudit, ut in omnibus negotiis arduis solitus erat. Tum singulis Episcopis & Optimatibus ad se accersitis, quod animo constituerat, aperuit; velle se, ut Philippo filio suo in Festo Assumptionis S. Virginis ab Episcopis solemniter Regni Franciæ corona imponeretur, omnes Re-
 gis

gis consilium laudarunt. Sed ecce, præ-
 situta die adveniente juvenis Princeps,
 qui annum vitæ decimum quartum nu-
 merabat, feras in silvis persequens, cum
 a via aberrasset, & sociorum neminem
 conspiceret, subito terrore consternatus
 in febrim incidit, morbo deinde ingrave-
 scente, coronatio dilata est.

Rex vero Parens Ludovicus amare
 filii casum lugens in somnis monetur;
 peregrinationem ad sepulchrum S. Tho-
 mæ Cantuariensis susciperet, si filium sal-
 vum esse cuperet. Hinc ad Regem
 Henricum missis nunciis, licentiam in
 Angliam trajiciendi, & securitatem pe-
 tit, qua obtenta profectionem, quam
 complures amici dissuadebant, exorsus
 est, Philippo Comite Flandriæ, Balduino
 Comite Guinæ, Henrico Duce Lovanien-
 si, aliisque Optimatibus Principem co-
 mitantibus. Dubrim appulsum die Mer-
 curii, vigesima secunda Augusti, anno
 millesimo centesimo septuagesimo nono,
 in litore Rex Angliæ, magnam lætitiã
 & venerationem professus, tanquam Do-
 minum & amicum suum excepit, ipsum-
 que & omnes itineris socios suis sumti-
 bus aluit. Altera die, Vigilia S. Bartho-
 lomæi, Henricus Regem Franciæ Can-
 tuariam ad tumulum S. Thomæ deduxit,
 ubi craterem aureum miræ magnitudi-
 nis obtulit; monachis vero in singulos
 annos

Sæcul. XII.
 A. C. 1179.

Roger.
 Hoved.
 p. 592.

Sæcul. XII.
A.C. 1179.

annos & perpetuo jure centum dolia vini, Possiaco ex Francia transvehenda scripsit, addito privilegio immunitatis ab omnis generis vectigalibus, pro rebus quibuscunque, quæ in Francia ad usum monachorum Cantuariensium deinceps emerentur.

Rex Ludovicus, consumto ibi triduo reversus, ad oppidum *Guiffand*, die Dominica, vigesima sexta Augusti pervenit.

Ibi cum filium sanitati restitutum habuisset, datis literis, omnes Regni Episcopos Principesque ad Festum Omnium Sanctorum Remos convenire jussit, coronationi & unctioni filii interfuturos. Guilielmus, nuper Cardinalis creatus, Archiepiscopus Remensis, Sacræ Sedis Legatus, Principis coronandi Avunculus, hoc munere defunctus est, Archiepiscopis Turonensi, Bituricensi, Senonensi, ac cunctis ferme Franciæ Episcopis assistentibus. Henricus junior Rex Angliæ, ut Dux Normanniæ, ante procedentem Philippum, ab ejus conclavi usque ad Ecclesiam, coronam, quæ juvenis Regis capiti imponenda erat, portavit. Philippus Comes Flandriæ gladium prætulit, alii Optimates præcedentes & consequentes varia Regiæ Majestati debita officia obierunt. Verum Regi Ludovico Consecrationi filii sui adesse non licuit.

cuit; nam ex Anglia redux, cum ad Sæcul. XII.
S. Dionysium pergeret, in itinere frige- A. C. 1179.
scentibus subito membris paralyti affe-
ctus est, quæ mediam corporis partem
omni sensu privavit. In Dominica post
Festum Omnium Sanctorum, die quarta
Novembris, Guilielmus Archiepiscopus
Remis Concilium cum omnibus provin-
ciæ suæ Episcopis celebravit.

§. XXVII.

Schisma in Scotia.

In Scotia Ecclesiam S. Andreae, Richar-
do Episcopo ad æterna translato, Schis-
ma divisit. Quippe Canonici Magistrum
Joannem elegerunt, contra vero Gui-
lielmus Rex Hugonem Capellanum suum,
a se nominatum, ab Episcopis Regni sui
consecrari iussit, in superhabita appella-
tione, qua Joannes Adversarios suos ad
Papam, litis hujus Judicem futurum,
provocaverat. Alexander Papa Ale-
xium Ecclesiæ Romanæ Subdiaconum in
Scotiam misit, qui Hugone, tanquam vi
intruso, deposito, & confirmata Joannis
electione, eundem ordinari præcepit,
ex licentia Regis, qui, id suadentibus E-
piscopis, consenserat, ut censura Inter-
dicti, cui Legatus Dioccesim S. Andreae
subjecerat, tolleretur. Quo facto sta-
tim Rex Joannem regno suo exesse iussit.
Hugo autem ut Episcopum se gerens, si-
cut ep. 55.

*Auct. Aquin-
cint. an.
1179.*

*Roger. Ho-
ved.*

*Alex. III.
cut ep. 55.*